

Německé souhlásky

Srovnáním systémů německých a českých konsonantů zjistíme, že němčina má méně konsonantických fonémů než čeština. V němčině neexistuje ř a v oblasti palatální chybí oproti češtině závěrové souhlásky t', d', ň. V odborné literatuře se uvádí počet až 23 německých konsonantických fonémů (viz tabulkový přehled německých konsonantů str. 25).

Charakteristika německých konsonantů

1. Při artikulaci německých souhlásek je nutné si uvědomit, že charakteristickým rysem této artikulace je především **napjatost**, případně **nenapjatost** mluvidel. V případě napjatých ústních **závěrových konsonantů musíme dále dbát na jejich aspirovanost**. Teprve následně spojujeme artikulaci německých konsonantů s jejich neznělostí nebo znělostí. Při klasifikaci českých konsonantů však v první řadě rozlišujeme, zda jsou **znělé nebo neznělé**. Stupeň znělosti německých souhlásek je však vždy slabší, než je tomu u jejich českých ekvivalentů. V češtině se protiklad napjatosti/nenapjatosti, nebo aspirovanosti/neaspirovanosti při tvoření konsonantů nerealizuje.
2. **Aspirace** neboli přídech je charakteristickou vlastností německých závěrových konsonantů. Přídech není u všech těchto souhlásek stejný, nejsilněji aspirované je k, nejslabší bývá u p. **Aspirovaná artikulace u souhlásek v češtině neexistuje.**
3. Podle způsobu a místa artikulace klasifikujeme německé konsonanty obdobně jako v češtině. V němčině se vyskytuje navíc u polozávěrových souhlásek v bilabiální oblasti foném pf. Mezi úžinové souhlásky patří v němčině dvě poziční varianty fonému ch, tzv. Ich-Laut [ç] a Ach-Laut [x].
4. Třídění německých konsonantů podle sluchového dojmu odpovídá českému, tzn. že hovoříme o **souhláskách ražených, třených a (třených) sykavých.**

Německé souhlásky jsou v následném popisu seřazeny podle způsobu a místa artikulace:

- **souhlásky závěrové ústní** (p, b, t, d, k, g, ráz)
- **souhlásky závěrové nosové** (m, n, velární ŋ)
- **souhlásky polozávěrové** (pf, ts, dz, tʃ, dʒ)
- **souhlásky úžinové** (f, v, s, z, ʃ, ʒ, ç, x, j, l, r, h)

U každé souhlásky jsou uvedeny také všechny ostatní znaky jejich artikulace, tj.
napjatost / nenapjatost,
neznělost / znělost,
orálnost / nazálnost,
párovost / nepárovost.